

slej ne smejo voziti. Sultan se trdo drži in noče privoliti, najbrž ga ščuje v to angleska vlada.

Afrika. Tista zmaga, ki jo je francoska vojska dobila zoper Dahomejce, ni bila že le tako slavna in priznava še celó vlada sama, da ima ondi premalo vojakov. Zato jih je poslala sedaj pa 500 ali ka-li, Bog zna, da to ni veliko in težko, če jih bode dovolje za končno zmago.

Amerika. V Chicagu praznuje se jako slovesno Columbova 400letnica. — Po južni Ameriki se množijo ustaje in pri vseh so višji generali najhujši ter so tako vže po vseh republikah ravno generali za predsednika. Ni pa dobro, kjer rožlja vojaška sablja.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

XV. Jeruzalem.

Sredi mesta, ravno nasproti III. postaji sv. križeva pota, stoji velikansko poslopje, največe med vsemi, raz njega pa plapolá mogočna avstrijska zastava, to je avstrijski romarski hram, kjer se vsaki romar 14 dnij brezplačno na stan vzeme in pogosti. Tu sem nas pelje iz cerkve božjega groba ljubeznivi rektor in gostoljubno sprejme. Da-si nameravam ostati v Jeruzalemu tri tjedne, vendar bo treba hiteti, če si hočem vse znamenitosti v mestu in okolici pogledati, se jih zavžiti.

Popoldan 12. aprila obiskal sem najprej Oljsko goro. Znamenitosti so: grob Marijin, podzemeljska duplja, kjer je Jezus krvavo pot potil, vrt Getsemani, kapele vnebohojenja, kapela sv. vere (tu so po starem sporočilu se sesli apostoli prej, ko so se podali po širnem svetu, ter zložili 12 členov vere) ter samostan sv. očenaša. Po hodniku gledaš tu na zidu velike kamenene plošče, vsaka pa ima zapisan očenaš v drugem jeziku. Tako beremo Gospodovo molitvo tu v 33 jezikih in sicer (od vhoda na pravo začens) v turškem, nemškem, ruskem, danskem, hrvatskem, norveškem, grškem, sirskem, kaldejskem, latinskem, poljskem, španjskem, portugiskem, georgijskem, italijanskem, francoskem, samaritanskem, švedskem, bretonskem, tibetanskem, flamandskem, tartarskem, sanskritskem, kineskem, etijopijskem, koptiskem, hindustanskem, kurdijskem, hebrejskem, armenskem in arabskem, le slovenskih besedij sem iskal ali iskal zastoj.

Petek pred cvetno nedeljo je in turški praznik, kakor pri nas nedelja. Ta dan pa se začenjajo v Jeruzalemu za Turke posebni prazniki, ki trajajo osem dnij do velikega petka, prazniki preroka Mojzesa. Daleč tam zunaj na visoki skali ob mrtvem morji so razvaline starokrščanskega samostana, Turki pa verujejo, da je tam umrl in pokopan Mojzes. Tu sem pridno romajo mohamedanci in moram reči, kolikor sem imel priložnosti ta čas opazovati, da mohamedanci še rajši hodijo na božja pota, kakor naši verni Slovenci, kako bi tudi ne, saj v domači vasi nimajo mohamedanci lepih cerkvic, kakor mi! Vrt Getsemani, obdan z mogočnim zidom, leži tik ceste, po kateri ima popoldan iti velikanska procesija. Podal sem se popoldan tedaj zopet na vznožje Oljske gore. Brat frančiškan, ki noč in dan čuva vrt Getsemani, nam prijazno pusti vstopiti, ali zid ob cesti je bil že prenapolnjen ljudi. Zlezel sem tedaj prav, ka-

kor svoje dni Cahej, na velikansko oljino drevo, ki je baje že stalo tu za časov Kristusovih, ter sem iz gostega vejevja mirno gledal doli na cesto. Procesija se začne. Prvi so trume nam že iz Egipta znanih drvišev. Kako kričijo, tulijo, skačejo, sikajo »mahmud«, plešejo, ritanski hodijo — strašen začetek! Posebni »svetniki« med drviši čisto sami mirno stopajo, s staro helebardo v roki a s tisočkrat zakrpanimi plašči; ljudstvo se jih pa spošljivo ogiba. Sedaj privrejo pojedine bande turških muzikantov z bobni, trompetami itd., ljudstva se kar tere okoli njih. Nad 300 bander, rdečih, zelenih, črnih sem že do sedaj naštel. Nam nasproti, onstran potoka Cedrona, so Štefanska mestna vrata Jeruzalemska. Mogočni kanonski strel zagromi in skozi ona mestna vrata prikaže se zeleno bandero preroka (Mohameda). Pod vrtom Getsemani pa gledam turške vojake pešce, vojaško godbo, ki prav dobro svira; ti vojaki imajo posebno nalogo spremljati dragoceni dar, ki se nese v svetišče Mojzesovo. Vojaški trobentarji pridirjajo. Zeleno bandero, neki 1200 let stara capa, se prikaže. Nosi jo sam mufti, najvišji cerkveni poglavar turški. Za banderom pridejo turški konjeniki, raztrgana bandera raznih turških regimentov, na krasnih arabskih konjičih jezdijo turški oficirji, dostojanstveniki, paša in višji sodnik, spremljana od svojih uradnikov. Za njimi sipa se brezbrojna množica vpijočega ljudstva. To je Turška romarska procesija! Do tje, kjer se cesta zavije za Oljsko goro, spremljali so romarje, potem se pa vse vrne z divjim krikom, pevanjem, muziciranjem, da je strašno. To imenujejo Turki »nori tleden«. Tako bo trajalo do našega velikega petka.

Toda pustimo te turške slavnosti! Petek popoldan je 3. ura, 9. ura po štetju Jutrovskem, in z mogočnim glasom doni od cerkve Božjega groba veliki zvon, ki oznanja uro smrti Sina božjega. Hvala Ti, veliki Bog, da mi je dan »9. uro« tukaj slišati in odmoliti!

Protí večeru obiskal sem še stare jude, ki se vsaki petek zbirajo ob zidovju starega tempeljna in britko jokajo radi zgubljene slave.

Dne 14. in 15. in 16. aprila obiskal sem mesto Jeriho, kopal se v mrtvem morji in sveti reki Jordanu, maševal tam, kjer je krščeval sv. Janez Krstnik, pil iz studenca Elizejevega, odkoder sem si za spomin vzel sodomska jabelka, ter splezal na pusto goro Quarantana, kjer se je naš Odrešenik postil 40 dnij in nočij. Sodomska jabelka rastejo na bodečem trnju, cvetejo modro, so najprej zelena, potem lepa modra, a čisto dozorele sive barve. Ako tako zrelo »jabelko« v roko vzameš, razprši se, a na dlani ostane le malo prahu, pepelju podobnega. (Dalje prih.)

Smešnica. Ubogi bolnik pride k zdravniku, ki je blagorsčno siromake zastoj zdravil. Zdravnik napravi zdravilo in mu je da, rekoč: »Tu imate vsako uro vzemite kavino žlico polno!« — »Dragi gospod zdravnik«, reče bolnik, »prosim lepo, da mi se uro in kavino žlico date, ker teh tudi nimam.«

Razne stvari.

(Mil. knezoškof) so obiskali dnes v jutru kn. šk. dijaško semenišče; služili so sv. mašo ter potem semeniščanom v prijaznem nagovoru priporočali, naj skrbijo za čednosti sv. čistosti, marljivosti in pokorščine — najlepší kinč slov. in kršč. dijaka.

(Domovinska slavnost.) Letos, dne 12. maja je preteklo 700 let, kar je naša štajarska dežela v zvezi